

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

6. juuli 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 222/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 222/02	Liidetud kohtuasjad C-370/17 ja C-37/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunal de grande instance de Bobigny ja Cour de cassationi eelotsusetaotlused – Prantsusmaa) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) versus Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA versus Jean-Luc Poignant (C-37/18) (Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajad – Sotsiaalkindlustus – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Kohaldatavad õigusaktid – Artikli 14 lõike 1 punkt a – Lähetatud töötajad – Artikli 14 lõike 2 punkti a alapunkt i – Töötaja, kes tavapärastel töötab kahe või enama liikmesriigi territooriumil ja kes on tööle võetud ettevõtja filiaali või alalise esinduse poolt, mis asub liikmesriigi territooriumil, kus ei ole ettevõtja registrisse kantud asukoht – Määrus (EMÜ) nr 574/72 – Artikli 11 lõike 1 punkt a – Artikli 12a lõige 1a – Tõend E 101 – Siduvus – Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult – Vastuvõtva liikmesriigi kohtu pädevus tuvastada pettus ja jätta tõend arvesse võtmata – Määruse nr 1408/71 artikli 84a lõige 3 – Pädevate asutuste koostöö – Kriminaalasjas tehtud kohtuotsuse seadusjõu siduvus tsiviilasja suhtes – Liidu õiguse esimus)	2
---------------	---	---

2020/C 222/03

Liidetud kohtuasjad C-715/17, C-718/17 ja C-719/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus – komisjon versus Poola, komisjon versus Ungari, komisjon versus Tšehhi Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Otsused (EL) 2015/1523 ja (EL) 2015/1601 – Nende otsuste artikli 5 lõiked 2 ja 4 – 11 – Ajutised meetmed rahvusvahelise kaitse valdkonnas Kreeka Vabariigi ja Itaalia Vabariigi toetamiseks – Hädaolukord, mida iseloomustab kolmandate riikide kodanike ootamatu sissevool teatavate liikmesriikide territooriumile – Nende kodanike ümberpaigutamine teiste liikmesriikide territooriumile – Ümberpaigutamismenetlus – Liikmesriikide kohustus avaldada korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant nende rahvusvahelise kaitse taotlejate arv, keda saab kiiresti nende territooriumile ümber paigutada – Edasised tegeliku ümberpaigutamiseni viivad kohustused – Liikmesriikide huvid seoses riikliku julgeoleku ja avaliku korraga – Liikmesriigi võimalus tugineda ELTL artiklile 72, et mitte kohaldada siduvaid liidu õigusakte)

3

2020/C 222/04

Liidetud kohtuasjad C-103/18 ja C-429/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madridi, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madridi eelotsusetaotlus – Hispaania) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez jt (C-429/18) versus Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta – Klausel 5 – Mõiste „järjestikused tähtajalised töölepingud või töösuhted“ – Töandja poolt seaduses ettenähtud tähtaja järgimata jätmine, mille jooksul ta pidi täitma tähtajalise töötajaga ajutiselt täidetud ametikoha alalise teenistujaga – Töösuhete aasta-aastalt vaikimisi pikendamine – Tähtajalise töötaja töötamine kahe järjestikuse ametisse nimetamise raames samal ametikohal – Mõiste „objektiivsed alused“, mis õigustavad järjestikuste tähtajaliste töölepingute või töösuhete uuendamist – Liikmesriigi õigusnormides ette nähtud töölevõtmise aluste järgimine – Konkreetne kontroll, mis näitab, et järjestikuste tähtajaliste töösuhete uuendamise eesmärk on katta töandja püsivat ja kestvat vajadust töötajate järele – Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtajaliste töölepingute või -suhete kasutamise kuritarvitamist ja vajaduse korral selle eest karistada – Valikumenetlused, mille eesmärk on täita alaliste teenistujatega ametikohad, mis on ajutiselt täidetud tähtajaliste töötajatega – Tähtajaliste töötajate staatuse muutmine „tähtajatuteks mittealalisteks teenistujateks“ – Töötajale sellise hüvitise määramine, mis on samaväärne ebaseadusliku teenistusest vabastamise korral makstava hüvitisega – Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe kohaldatavus hoolimata asjaolust, et töötaja nõustus tähtajaliste töölepingute järjestikuse uuendamisega – Klausli 5 lõige 1 – Vastuolus olevate riigisiseste õigusnormide kohaldamata jätmise kohustuse puudumine liikmesriigi kohtutel)

5

2020/C 222/05

Kohtuasi C-228/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Gazdasági Versenyhivatal versus Budapest Bank Nyrt. jt (Eelotsusetaotlus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – ELTL artikli 101 lõige 1 – Maksekaardisüsteemid – Pankadevaheline kokkulepe, millega määratakse kindlaks vahendustasud – Kokkulepe, mis piirab konkurentsi nii oma eesmärgi kui tagajärje tõttu – Mõiste „eesmärgil põhinev“ konkurentsipiirang“)

6

2020/C 222/06

Kohtuasi C-234/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Sofiyski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo versus BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACounT Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, InterV Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Ebaseaduslikult saadud vara konfiskeerimise menetlus juhul, kui süüdimõistev kohtuotsus puudub – Direktiiv 2014/42/EL – Kohaldamisala – Raamotsus 2005/212/JSK)

7

2020/C 222/07	Kohtuasi C-406/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari) – PG versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaiga- ja täiendava kaitse poliitika – Ühised rahvusvahelise kaitse seisundi andmise menetlused – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 46 lõige 3 – Täielik ja ex nunc läbivaatamine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Esimese astme kohtu pädevus ja kohustused – Rahvusvahelise kaitse valdkonnas pädevate asutuste otsuste muutmise õiguse puudumine – Liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud kohustus teha otsus 60 päeva jooksul)	8
2020/C 222/08	Kohtuasi C-458/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia (Eelotsusetaotlus – Eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatav ühine maksustamissüsteem – Direktiiv 2011/96/EL – Artikli 2 punkti a alapunktid i ja iii ning I lisa A osa punkt ab ja B osa viimane taane – Mõisted „Ühendkuningriigi õiguse alusel asutatud äriühingud“ ja „corporation tax Ühendkuningriigis“ – Gibraltaril registreeritud ja seal äriühingu tulumaksu maksvad äriühingud) . . .	9
2020/C 222/09	Kohtuasi C-500/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunalul Specializat Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – AU versus Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București (Eelotsusetaotlus – Asutamise vabadus – Teenuste osutamise vabadus – Finantsinstrumentide turud – Direktiiv 2004/39/EÜ – Mõisted „mittekutseline klient“ ja „tarbija“ – Tingimused, mille täidetuse korral saab tugineda tarbija staatusele – Nõude menetlemiseks kohtualluvuse kindlaksmääramine)	9
2020/C 222/10	Kohtuasi C-564/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari) – LH versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Eelotsusetaotlus – Varjupaigapoliitika – Ühised rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetlused – Direktiiv 2013/32/EL – Rahvusvahelise kaitse taotlus – Artikli 33 lõige 2 – Vastuvõetamatuse tunnustamise alused – Riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on taotlus vastuvõetamatu, kui taotleja on saanud liikmesriiki sellise riigi kaudu, kus teda ei ähvarda tagakiusamine ega suur kahju või kus on tagatud piisaval tasemel kaitse – Artikkel 46 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Rahvusvahelise kaitse taotluste vastuvõetamatuse kohta tehtud haldusotsuste kohtulik kontroll – Kaheksapäevane otsustamistähtaeg – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)	10
2020/C 222/11	Kohtuasi C-567/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Coty Germany GmbH versus Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl (Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikkel 9 – Määrus (EL) 2017/1001 – Artikkel 9 – Kaubamärgiga antavad õigused – Kasutamine – Kauba ladustamine selle pakkumise või turuleviimise otstarbel – Veebimüügiplatvormil müüdava ja kaubamärgist tulenevat õigust rikkuva kauba ladustamine postitamise otstarbel)	11
2020/C 222/12	Kohtuasi C-612/18 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus – ClientEarth versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Juurdepääs institutsioonide dokumentidele – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane ja artikkel 6 – Dokumentidega tutvumise õiguse erandid – Avaliku huvi kaitse seoses rahvusvaheliste suhtega – Euroopa Komisjoni õigustalituse koostatud dokumendid investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise mehhanismi ning investeerimiskohtu süsteemi kohta Euroopa Liidu kaubanduslepingutes – Osaline keeldumine dokumentidega tutvumise võimaldamisest)	12

2020/C 222/13	Kohtuasi C-753/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) versus Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB (Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 3 lõige 1 – Direktiiv 2006/115/EÜ – Artikli 8 lõige 2 – Mõiste „üldsusele edastamine“ – Ettevõtja, kes rendib välja autosid, mille standardvarustusse kuulub raadio)	12
2020/C 222/14	Kohtuasi C-765/18: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Landgericht Koblenzi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Stadtwerke Neuwied GmbH versus RI (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/55/EÜ – Maagaasi siseturu ühiseeskirjad – Tarbijakaitse – Artikli 3 lõige 3 ja A lisa punkt b – Lepingutingimuste läbipaistvus – Kohustus õigel ajal ja vahetult teavitada tarbijat tariifi tõstmisest) .	13
2020/C 222/15	Kohtuasi C-802/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Conseil supérieur de la Sécurité sociale'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Caisse pour l'avenir des enfants versus FV, GW (Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 45 – Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 1 punkt i – Töötajate vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – Sotsiaalsed soodustused – Direktiiv 2004/38/EÜ – Artikli 2 punkt 2 – Määrus (EL) nr 492/2011 – Artikli 7 lõige 2 – Peretoetus – Mõiste „pereliige“ – Mitteresidendist töötaja abikaasa lapse väljajätmine – Erinev kohtlemine võrreldes residendist töötaja abikaasa lapsega – Põhjendus)	14
2020/C 222/16	Kohtuasi C-45/19: Euroopa Kohtu (kümnnes koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña eelotsusetaotlus – Hispaania) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA versus Ayuntamiento de A Coruña (Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel – Artikkel 8 – Üleminekukord – Artikli 8 lõige 3 – Avaliku teenindamise lepingute lõppemine – Kehtestatud 30-aastase maksimaalse lepingukestuse arvutamine – 30-aastase maksimaalse kestuse kulgema hakkamise kuupäeva kindlaksmääramine)	15
2020/C 222/17	Kohtuasi C-329/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunale di Milano eelotsusetaotlus- Itaalia) – Condominio di Milano, via Meda versus Eurothermo SpA (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Artikli 1 lõige 1 – Artikli 2 punkt b – Mõiste „tarbija“ – Korteriomanike ühisus)	15
2020/C 222/18	Kohtuasi C-897/19 PPU: Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Vrhovni sodi eelotsusetaotlus – Horvaatia) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: I.N. (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – EMP leping – Diskrimineerimise keeld – Artikkel 36 – Teenuste osutamise vabadus – Kohaldamisala – Euroopa Liidu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vaheline leping viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni acquis' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises – Euroopa Liidu liikmesriikide ning Islandi ja Norra vahelist üleandmismenetlust käsitlev leping – Islandi kodaniku väljaandmine kolmandale riigile – Liikmesriigi kodanike kaitse väljaandmise eest – Teise riigi kodanike samaväärse kaitse puudumine – Islandi kodanik, kes on enne Islandi kodakondsuse saamist saanud riigisisese õiguse alusel varjupaiga – Vaba liikumise piirang – Karistamatuse ärahoidmisel rajanev põhjendus – Proportsionaalsus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 19 lõikes 2 ette nähtud tagatiste kontrollimine)	16
2020/C 222/19	Kohtuasi C-141/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. märtsil 2020 – Finanzamt Kiel versus Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Kohtuasi C-160/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Rotterdam (Madalmaad) 24. märtsil 2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd jt versus Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Kohtuasi C-175/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 14. aprillil 2020 – SIA SS versus Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Kohtuasi C-181/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 24. aprillil 2020 – VYSOČINA WIND a.s. versus Česká republika – Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Kohtuasi C-186/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 29. aprillil 2020 – HYDINA SK s.r.o. versus Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
 Üldkohus		
2020/C 222/24	Kohtuasi T-282/18: Üldkohtu 14. mai 2020. aasta määrus – Bernis jt vs. CRU (Tühistamismenetlus – Majandus- ja rahaliit – Pangaliit – Krediitiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Määruse (EÜ) nr 806/2014 artikli 18 lõige 1 – Maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ettevõtja puhul kohaldatav kriisilahendusmenetlus – Emaettevõtja ja tütar-ettevõtja – EKP poolt olukorra tunnistamine maksejõuetuseks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämiseks – SRB otsus kriisilahenduskeemi mitte vastu võtta – Üldise huvi puudumine – Liikmesriigi õigusele vastav likvideerimine – Aktsionärid – Otsese puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)	22
2020/C 222/25	Kohtuasi T-141/19: Üldkohtu 6. mai 2020. aasta määrus – Sabo jt versus parlament ja nõukogu (Tühistamishagi – Keskkond – Energeetika – Direktiiv (EL) 2018/200 – Metsa biomassi taastuvenergia allikate hulka arvamine – Isikliku puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)	23
2020/C 222/26	Kohtuasi T-278/19: Üldkohtu 13. märtsi 2020. aasta määrus – Aurora versus CPVO – SESVanderhave (M 02205) (Tühistamishagi – Taimesordid – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Suhkrupeedi sort M 02205 – Otsus saata asi tagasi CPVO pädevale teenistusele kaebuse edasiseks menetlemiseks – Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikkel 72 – Põhjendatud huvi puudumine – Muutmispädevus – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	24
2020/C 222/27	Kohtuasi T-308/19: Üldkohtu 13. mai 2020. aasta määrus – Lucaccioni versus komisjon (Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Avalik teenistus – Vaidlustamatu akt – Ettevalmistav akt – Halduskaebuse puudumine – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt vastuvõetamatu hagi)	24
2020/C 222/28	Kohtuasi T-757/19: 6. mail 2020 esitatud hagi – HB versus EIP	25
2020/C 222/29	Kohtuasi T-217/20: 16. aprillil 2020 esitatud hagi – Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon	26
2020/C 222/30	Kohtuasi T-247/20: 4. mail 2020 esitatud hagi – JP versus komisjon	27
2020/C 222/31	Kohtuasi T-258/20: 4. mail 2020 esitatud hagi – Klymenko vs. nõukogu	28
2020/C 222/32	Kohtuasi T-261/20: 6. mai 2020. aasta esitatud hagi – Rochem Group versus EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Kohtuasi T-262/20: 6. mai 2020. aasta esitatud hagi – Rochem Group versus EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Kohtuasi T-267/20: 5. mail 2020 esitatud hagi – Arbuzov <i>versus</i> nõukogu	31
2020/C 222/35	Kohtuasi T-268/20: 5. mail 2020 esitatud hagi – Pšonka <i>versus</i> nõukogu	32
2020/C 222/36	Kohtuasi T-269/20: 5. mail 2020 esitatud hagi – Pšonka <i>versus</i> nõukogu	33
2020/C 222/37	Kohtuasi T-278/20: 11. mail 2020 esitatud hagi – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture ja Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts <i>versus</i> komisjon	34
2020/C 222/38	Kohtuasi T-279/20: 12. mail 2020 esitatud hagi – CWS Powder Coatings vs. komisjon	35
2020/C 222/39	Kohtuasi T-284/20: 13. mail 2020 esitatud hagi – Klaus Berthold <i>versus</i> EUIPO – Thomann GmbH (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Kohtuasi T-285/20: 15. mail 2020 esitatud hagi – MCM Products <i>versus</i> EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Kohtuasi T-286/20: 15. mail 2020 esitatud hagi – Capella <i>versus</i> EUIPO – Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Kohtuasi T-287/20: 15. mail 2020 esitatud hagi – Eggy Food <i>versus</i> EUIPO (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Kohtuasi T-288/20: 13. mai 2020. aasta esitatud hagi – Brillux und Daw vs. komisjon	39
2020/C 222/44	Kohtuasi T-290/20: 14. mail 2020 esitatud hagi – Ceramica Flaminia <i>versus</i> EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Kohtuasi T-291/20: 14. mail 2020 esitatud hagi – Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	41
2020/C 222/46	Kohtuasi T-292/20: 14. mail 2020 esitatud hagi – Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	42
2020/C 222/47	Kohtuasi T-293/20: 18. mail 2020 esitatud hagi – Ruiz-Ruiz <i>versus</i> komisjon	43

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 222/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 215, 29.6.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 209, 22.6.2020

ELT C 201, 15.6.2020

ELT C 191, 8.6.2020

ELT C 175, 25.5.2020

ELT C 162, 11.5.2020

ELT C 161, 11.5.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunal de grande instance de Bobigny ja Cour de cassationi eelotsusetaotlused – Prantsusmaa) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) versus Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA versus Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Liidetud kohtuasjad C-370/17 ja C-37/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajad – Sotsiaalkindlustus – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Kohaldatavad õigusaktid – Artikli 14 lõike 1 punkt a – Lähetatud töötajad – Artikli 14 lõike 2 punkti a alapunkt i – Töötaja, kes tavapäraselt töötab kahe või enama liikmesriigi territooriumil ja kes on tööle võetud ettevõtja filiaali või alalise esinduse poolt, mis asub liikmesriigi territooriumil, kus ei ole ettevõtja registrisse kantud asukoht – Määrus (EMÜ) nr 574/72 – Artikli 11 lõike 1 punkt a – Artikli 12a lõige 1a – Tõend E 101 – Siduvus – Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult – Vastuvõtva liikmesriigi kohtu pädevus tuvastada pettus ja jätta tõend arvesse võtmata – Määruse nr 1408/71 artikli 84a lõige 3 – Pädevate asutuste koostöö – Kriminaalasjas tehtud kohtuotsuse seadusjõu siduvus tsiviilasja suhtes – Liidu õiguse esimus)

(2020/C 222/02)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

Kostjad: Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 647/2005, artikli 11 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtud, kelle poole on pöördutud tööandja suhtes algatatud kohtumenetluse raames asjaolude tõttu, millest nähtub nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud määrusega nr 118/97), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 631/2004, artikli 14 lõike 1 punkti a alusel välja antud tõendite E 101 pettuse teel saamine või nende pettuslik kasutamine töötajate suhtes, kes töötavad selles liikmesriigis, saavad tuvastada pettuse esinemise ja järelikult jätta need tõendid E 101 arvesse võtmata alles pärast seda, kui nad on veendunud, et:

- esiteks algatati selle määruse artikli 84a lõikes 3 ette nähtud menetlus viivitamata ning et väljastava liikmesriigi pädeval asutusel oli seega võimalik uuesti hinnata, kas need tõendid anti välja põhjendatult, arvestades vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse esitatud konkreetseid asjaolusid, mis annavad alust arvata, et samad tõendid on saadud pettuse teel või neid kasutati pettuslikult, ning
 - teiseks ei ole väljastava liikmesriigi pädev asutus neid tõendeid uuesti läbi vaadanud ega võtnud mõistliku aja jooksul seisukohta nende asjaolude suhtes, vajaduse korral need tõendid tühistades või võttes need tagasi.
2. Määruse nr 574/72 (muudetud ja ajakohastatud määrusega nr 118/97), mida on muudetud määrusega nr 647/2005, artikli 11 lõiget 1 ja liidu õiguse esimuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus töandja on vastuvõtvas liikmesriigis kriminaalkorras süüdi mõistetud selle alusel, et liidu õigust eirates on lõplikult tuvastatud pettus, on nendega vastuolus see, kui selle liikmesriigi tsiviilkohus, kellele kohaldub riigisisese õiguse põhimõte, mille kohaselt omab jõustunud kohtuotsus kriminaalasjas seadusjõudu tsiviilasja suhtes, mõistab töandjalt ainuüksi selle süüdimõistmise tõttu välja hüvitise, et hüvitada selle pettuse tõttu töötajale või selle sama liikmesriigi pensioniasutusele tekitatud kahju.

(¹) ELT C 283, 28.8.2017
ELT C 112, 26.3.2018

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus – komisjon versus Poola, komisjon versus Ungari, komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Liidetud kohtuasjad C-715/17, C-718/17 ja C-719/17) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Otsused (EL) 2015/1523 ja (EL) 2015/1601 – Nende otsuste artikli 5 lõiked 2 ja 4 – 11 – Ajutised meetmed rahvusvahelise kaitse valdkonnas Kreeka Vabariigi ja Itaalia Vabariigi toetamiseks – Hädalukord, mida iseloomustab kolmandate riikide kodanike ootamatu sissevool teatavate liikmesriikide territooriumile – Nende kodanike ümberpaigutamine teiste liikmesriikide territooriumile – Ümberpaigutamismenetlus – Liikmesriikide kohustus avaldada korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant nende rahvusvahelise kaitse taotlejate arv, keda saab kiiresti nende territooriumile ümber paigutada – Edasised tegeliku ümberpaigutamiseni viivad kohustused – Liikmesriikide huvid seoses riikliku julgeoleku ja avaliku korraga – Liikmesriigi võimalus tugineda ELTL artiklile 72, et mitte kohaldada siduvaid liidu õigusakte)

(2020/C 222/03)

Kohtumenetluse keeled: tšehhi, ungari ja poola

Pooled

(Kohtuasi C-715/17)

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils ja A. Tokár)

Kostja: Poola Vabariik (esindajad: E. Borawska-Kędzierska ja B. Majczyna)

Poola Vabariigi toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš ja A. Brabcová), Ungari (esindaja: M. Z. Fehér)

(Kohtuasi C-718/17)

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils ja A. Tokár)

Kostja: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér ja G. Koós)

Ungari toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš ja A. Brabcová), Poola Vabariik (esindajad: E. Borawska-Kędzierska ja B. Majczyna)

(Kohtuasi C-719/17)

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils ja A. Tokár)

Kostja: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš ja A. Brabcová)

Tšehhi Vabariigi toetuseks menetlusse astujad: Ungari (esindaja: M. Z. Fehér) Poola Vabariik (esindajad: E. Borawska-Kędzierska ja B. Majczyna)

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad C-715/17, C-718/17 ja C-719/17 kohtuotsuse huvides.
2. Kuna Poola Vabariik ei avaldanud korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant nende rahvusvahelise kaitse taotlejate arvu, keda saab kiiresti tema territooriumile ümber paigutada, siis on Poola Vabariik alates 16. märtsist 2016 rikkunud nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsuse (EL) 2015/1523, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks, artikli 5 lõikest 2 ja nõukogu 22. septembri 2015. aasta otsuse (EL) 2015/1601, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks, artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ning sellest tulenevalt nende mõlema otsuse artikli 5 lõigetest 4–11 tulenevaid edasisi ümberpaigutamiskohustusi.
3. Kuna Ungari ei avaldanud korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant nende rahvusvahelise kaitse taotlejate arvu, keda saab kiiresti tema territooriumile ümber paigutada, siis on Ungari alates 25. detsembrist 2015 rikkunud otsuse 2015/1601 artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ning sellest tulenevalt selle otsuse artikli 5 lõigetest 4–11 tulenevaid edasisi ümberpaigutamiskohustusi.
4. Kuna Tšehhi Vabariik ei avaldanud korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant nende rahvusvahelise kaitse taotlejate arvu, keda saab kiiresti tema territooriumile ümber paigutada, siis on Tšehhi Vabariik alates 13. augustist 2016 rikkunud otsuse 2015/1523 artikli 5 lõikest 2 ja otsuse 2015/1601 artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ning sellest tulenevalt nende mõlema otsuse artikli 5 lõigetest 4–11 tulenevaid edasisi ümberpaigutamiskohustusi.
5. Jätta Poola Vabariigi kohtukulud kohtuasjades C-715/17, C-718/17 ja C-719/17 tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud kohtuasjas C-715/17.
6. Jätta Ungari kohtukulud kohtuasjades C-715/17, C-718/17 ja C-719/17 tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud kohtuasjas C-718/17.
7. Jätta Tšehhi Vabariigi kohtukulud kohtuasjades C-715/17, C-718/17 ja C-719/17 tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud kohtuasjas C-719/17.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madridi, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madridi eelotsusetaotlus – Hispaania) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez jt (C-429/18) versus Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Liidetud kohtuasjad C-103/18 ja C-429/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta – Klausel 5 – Mõiste „järjestikused tähtajalised töölepingud või töösuhted“ – Töandja poolt seaduses ettenähtud tähtaja järgimata jätmise, mille jooksul ta pidi täitma tähtajalise töötajaga ajutiselt täidetud ametikoha alalise teenistujaga – Töösuhete aasta-aastalt vaikumisi pikendamine – Tähtajalise töötaja töötamine kahe järjestikuse ametisse nimetamise raames samal ametikohal – Mõiste „objektiivsed alused“, mis õigustavad järjestikuste tähtajaliste töölepingute või töösuhete uuendamist – Liikmesriigi õigusnormides ette nähtud töölevõtmise aluste järgimine – Konkreetne kontroll, mis näitab, et järjestikuste tähtajaliste töösuhete uuendamise eesmärk on katta tööandja püsivat ja kestvat vajadust töötajate järele – Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtajaliste töölepingute või -suhete kasutamise kuritarvitamist ja vajaduse korral selle eest karistada – Valikumenetlused, mille eesmärk on täita alaliste teenistujatega ametikohad, mis on ajutiselt täidetud tähtajaliste töötajatega – Tähtajaliste töötajate staatuse muutmine „tähtajatuteks mittealalisteks teenistujateks“ – Töötajale sellise hüvitise määramine, mis on samaväärne ebaseadusliku teenistusest vabastamise korral makstava hüvitisega – Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe kohaldatavus hoolimata asjaolust, et töötaja nõustus tähtajaliste töölepingute järjestikuse uuendamisega – Klausli 5 lõige 1 – Vastuolus olevate riigisiseste õigusnormide kohaldamata jätmise kohustuse puudumine liikmesriigi kohtutel)

(2020/C 222/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez jt (C-429/18)

Kostja: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas toodud ning 18. märtsil 1999 sõlmitud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid ja/või tööturu osapooled ei või jätta mõiste „järjestikused tähtajalised töölepingud või töösuhted“ selle sätte tähenduses alt välja olukorda, kus töötaja, kes on võetud tööle tähtajalise töösuhete alusel – nimelt seni, kuni vaba ametikoht, millel ta töötab, täidetakse alalise teenistujaga –, töötas mitme aasta jooksul mitme ametisse nimetamise raames katkematult samal ametikohal ning täitis pidevalt ja alaliselt samu tööülesandeid, kusjuures kõnealuse töötaja jäämise püsivalt vabale ametikohale põhjustas asjaolu, et tööandja ei järginud oma seaduses sätestatud kohustust korraldada ettenähtud tähtaja jooksul valikumenetlus, mille eesmärk oleks olnud vaba ametikoha täitmine alalise teenistujaga, ning tema töösuhet pikendati seetõttu vaikumisi aasta-aastalt.
2. Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis sõlmiti 18. märtsil 1999 ja sisaldub direktiivi 1999/70 lisas, klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid ja kohtupraktika, mille kohaselt tähtajaliste töösuhete järjestikune uuendamine on põhjendatud „objektiivsete alustega“ kõnealuse klausli lõike 1 punkti a tähenduses ainult seetõttu, et töösuhete uuendamine on vastavuses riigisisestes õigusnormides nimetatud teenistusse võtmise alustega, täpsemalt võib seda teha vajaduse korral, kiireloomuliselt või ajutiste, konjunktuuriga seotud või erakorralist laadi programmide läbiviimiseks, juhul kui riigisisised õigusnormid ja kohtupraktika ei takista asjaomasel töötajal tegelikkuses rahuldada nende uuendamistega püsivat ja kestvat vajadust teenistujate järele.

3. Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtute ülesanne on kõigi kohaldatavate riigisisese õiguse sätete alusel hinnata, kas selliste valikumenetluste korraldamine selleks, et täita alaliste teenistujatega ametikohad, mis on ajutiselt täidetud tähtajaliste töösuhete raames tööle võetud töötajatega, nende töötajate staatuse muutmine „tähtajatuteks mittealalisteks teenistujateks“ ja neile töötajatele sellise hüvitise määramine, mis on samaväärne ebaseadusliku teenistusest vabastamise korral makstava hüvitisega, on sobivad meetmed kõnealuse sätte tähenduses, et vältida järjestikuste tähtajaliste töölepingute või töösuhete kasutamisest tulenevat kuritarvitamist ja vajaduse korral selle eest karistada, või samaväärsed juriidilised meetmed.
4. Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis sõlmiti 18. märtsil 1999 ja sisaldub direktiivi 1999/70 lisas, klauslit 2, klausli 3 lõiget 1 ja klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui avalik-õiguslik tööandja on järjestikuste tähtajaliste töösuhete kasutamist kuritarvitanud, ei saa see, et asjaomane töötaja on nende erinevate töösuhete loomise ja/või uuendamisega nõustunud, kaotada selle tööandja tegevuse kuritarvitavat laadi nii, et raamkokkuleppe ei oleks selle töötaja olukorra suhtes kohaldatav.
5. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriigi kohut, kes lahendab töötaja ja tema avalik-õigusliku tööandja vahelist vaidlust, jätma kohaldamata riigisiseseid õigusnorme, mis ei ole tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis sõlmiti 18. märtsil 1999 ja sisaldub direktiivi 1999/70 lisas, klausli 5 lõikega 1 kooskõlas.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.
ELT C 373, 15.10.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Gazdasági Versenyhivatal versus Budapest Bank Nyrt. jt

(Kohtuasi C-228/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – ERTL artikli 101 lõige 1 – Maksekaardisüsteemid – Pankadevaheline kokkulepe, millega määratakse kindlaks vahendustasud – Kokkulepe, mis piirab konkurentsi nii oma eesmärgi kui tagajärje tõttu – Mõiste „eesmärgil põhinev“ konkurentsipiirang“)

(2020/C 222/05)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassaator: Gazdasági Versenyhivatal

Kaebajad ja kassatsioonimenetluses vastustajad: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Resolutsioon

1. ERTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui sama konkurentsivastast tegevust käsitletakse tegevusena, millel on selle sätte tähenduses ühel ajal nii konkurentsi piirav eesmärk kui ka tagajärg.

2. ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et pankadevahelist kokkulepet, millega määratakse kindlaks üks vahendustasu summa, mis tuleb tasuda kaardimaksetehingu tegemisel pankadele, kes väljastavad selliseid kaarte, mida pakuvad maksekaarditeenuseid osutavad äriühingud asjaomasel riigisisel turul, ei või kvalifitseerida kokkuleppeks, mille „eesmärk“ on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi selle sätte tähenduses, välja arvatud juhul, kui võib asuda seisukohale, et arvestades selle kokkuleppe tingimusi, eesmärke ja konteksti, on see niisuguse kvalifikatsiooni andmiseks konkurentsi piisavalt kahjustav; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 231, 2.7.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Sofiyski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo versus BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACount Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, InterV Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd

(Kohtuasi C-234/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusosalane koostöö kriminaalasjades – Ebaseaduslikult saadud vara konfiskeerimise menetlus juhul, kui süüdimõistetv kohtuotsus puudub – Direktiiv 2014/42/EL – Kohaldamisala – Raamotsus 2005/212/JSK)

(2020/C 222/06)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

Kostjad: BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACount Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, InterV Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd

Menetluses osales: Corporate Commercial Bank, likvideerimisel

Resolutsioon

Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsust 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et ebaseaduslikult saadud vara konfiskeerimist kohaldab liikmesriigi kohus sellise menetluse tulemusel, mille eelduseks ei ole ei kuriteo tuvastamine ega *a fortiori* sellise kuriteo oletatavate toimepanijate süüdimõistmine.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari) – PG versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Kohtuasi C-406/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaiga- ja täiendava kaitse poliitika – Ühised rahvusvahelise kaitse seisundi andmise menetlused – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 46 lõige 3 – Täielik ja ex nunc läbivaatamine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Esimese astme kohtu pädevus ja kohustused – Rahvusvahelise kaitse valdkonnas pädevate asutuste otsuste muutmise õiguse puudumine – Liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud kohustus teha otsus 60 päeva jooksul)

(2020/C 222/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PG

Vastustaja: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 46 lõiget 3 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad kohtutele pädevuse üksnes tühistada rahvusvahelise kaitse valdkonnas pädevate asutuste otsused, välistades õiguse neid muuta. Kui asi saadetakse aga tagasi pädevale haldusasutusele, tuleb uus otsus vastu võtta lühikese aja jooksul ja see peab olema kooskõlas kohtu tühistamisotsuses sisalduva hinnanguga. Samuti, kui liikmesriigi kohus on pärast kõikide rahvusvahelise kaitse taotleja esitatud faktiliste ja õiguslike asjaolude täielikku ja *ex nunc* läbivaatamist tuvastanud, et asjaomasele taotlejale tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivis 2011/95/EL (mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule) sätestatud kriteeriumide kohaselt anda rahvusvahelise kaitse seisund põhjendusel, millele ta oma taotluses tugines, kuid kui haldusasutus teeb pärast seda vastupidise otsuse, tõendamata, et on ilmnunud uusi asjaolusid, mis põhjendavad uue hinnangu andmist seoses taotleja vajadusega rahvusvahelise kaitse järele, siis peab see kohus juhul, kui liikmesriigi õigus ei anna talle mingit vahendit, mis võimaldaks tal oma kohtuotsuse järgimist nõuda, muutma seda otsust, mis ei vasta tema varasemale kohtuotsusele, ja asendama selle omaenda otsusega rahvusvahelise kaitse taotluse kohta, jättes vajaduse korral kohaldamata liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad tal seda teha.
2. Direktiivi 2013/32 artikli 46 lõiget 3 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, millega on kohtule, kellele on esitatud kaebus rahvusvahelise kaitse taotluse rahuldamata jätmise otsuse peale, nähtud ette 60-päevane tähtaeg otsuse tegemiseks, tingimusel et see kohus suudab niisuguse tähtaja jooksul tagada materiaalõigusnormide ja taotlejale liidu õigusega ette nähtud menetluslike tagatiste tõhususe. Vastupidisel juhul peab kohus jätma kohaldamata riigisiseseid õigusnormid, milles on kehtestatud tähtaeg kohtulahendi tegemiseks, ja selle tähtaja möödudes tegema oma otsuse võimalikult kiiresti.

⁽¹⁾ ELT C 311, 3.9.2018.

**Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad
eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD versus Direktor na Direktsia
„Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia**

(Kohtuasi C-458/18) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus – Eri liikmesriikide emattevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatav ühine
maksustamissüsteem – Direktiiv 2011/96/EL – Artikli 2 punkti a alapunktid i ja iii ning I lisa A osa
punkt ab ja B osa viimane taane – Mõisted „Ühendkuningriigi õiguse alusel asutatud äriühingud“ ja
„corporation tax Ühendkuningriigis“ – Gibraltaril registreeritud ja seal äriühingu tulumaksu maksvad
äriühingud)*

(2020/C 222/08)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Resolutsioon

Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide emattevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta artikli 2 punkti a alapunkte i ja iii koostoimes selle direktiivi I lisa A osa punktiga ab ja B osa viimase taandega tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes sisalduvad mõisted „Ühendkuningriigi õiguse alusel asutatud äriühingud“ ja „corporation tax Ühendkuningriigis“ ei hõlma Gibraltaril asutatud ja seal äriühingu tulumaksu maksvaid äriühinguid.

⁽¹⁾ ELT C 341, 24.09.2018.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunalul Specializat
Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – AU versus Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments
LTD Limassol Sucursala București**

(Kohtuasi C-500/18) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus – Asutamisevabadus – Teenuste osutamise vabadus – Finantsinstrumentide turud –
Direktiiv 2004/39/EÜ – Mõisted „mittekutseline klient“ ja „tarbija“ – Tingimused, mille täidetuse korral
saab tugineda tarbija staatusele – Nõude menetlemiseks kohtualluvuse kindlaksmääramine)*

(2020/C 222/09)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Cluj

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AU

Kostjad: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et füüsilist isikut, kes sellise lepingu nagu finantssektori äriühinguga sõlmitud hinnavahelepingu alusel teeb finantstehinguid selle äriühingu vahendusel, võib kvalifitseerida „tarbijaks“ selle sätte tähenduses, kui kõnealuse lepingu sõlmimine ei toimu selle isiku majandus- või kutsetegevuses; seda küsimust tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul. Sellel kvalifitseerimisel ei ole esiteks tegurid, et nimetatud isik on teinud suhteliselt lühikese ajavahemiku jooksul palju tehinguid või et ta on investeerinud neisse tehingutesse suuri summasid, sellistena põhimõtteliselt asjakohased, ja teiseks ei ole iseenesest põhimõtteliselt tähtis see, et sama isik on „mittekutseline klient“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, artikli 4 lõike 1 punkti 12 tähenduses.
2. Määrust nr 1215/2012 tuleb tõlgendada nii, et tarbija esitatud deliktalise tsiviilvastutuse tekkimise tuvastamise hagi kohtualluvuse kindlaksmääramiseks tuleb kohaldada selle määruse II peatüki 4. jagu, kui see hagi on lahutamatu seotud selle tarbija ja majandus- või kutsetegevuses tegutseva isiku vahel tegelikult sõlmitud lepinguga; seda küsimust tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

(¹) ELT C 381, 22.10.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eelotsusetaotlus – Ungari) – LH versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Kohtuasi C-564/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Varjupaigapoliitika – Ühised rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetlused – Direktiiv 2013/32/EL – Rahvusvahelise kaitse taotlus – Artikli 33 lõige 2 – Vastuvõetamatuks tunnistamise alused – Riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on taotlus vastuvõetamatu, kui taotleja on saabunud liikmesriiki sellise riigi kaudu, kus teda ei ähvarda tagakiusamine ega suur kahju või kus on tagatud piisaval tasemel kaitse – Artikkel 46 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Rahvusvahelise kaitse taotluste vastuvõetamatuse kohta tehtud haldusotsuste kohtulik kontroll – Kaheksapäevane otsustamistähtaeg – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)

(2020/C 222/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LH

Vastustaja: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artiklit 33 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis lubavad jätta rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et taotleja on saabunud asjaomase liikmesriigi territooriumile sellise riigi kaudu, kus teda ei ähvarda tagakiusamine või tõsise kahju oht või kus on tagatud piisav kaitse.

2. Direktiivi 2013/32 artikli 46 lõiget 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, millega on kohtule, kellele on esitatud kaebus rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmise otsuse peale, nähtud lahendi tegemiseks ette kaheksapäevane tähtaeg, kui see kohus ei suuda niisuguse tähtaja jooksul tagada materiaalõigusnormide ja taotlejale liidu õigusega ette nähtud menetluslike tagatiste tõhusust.

(¹) ELT C 436, 3.12.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Coty Germany GmbH versus Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Kohtuasi C-567/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikkel 9 – Määrus (EL) 2017/1001 – Artikkel 9 – Kaubamärgiga antavad õigused – Kasutamine – Kauba ladustamine selle pakkumise või turuleviimise otstarbel – Veebimüügiplatvormil müüidava ja kaubamärgist tulenevat õigust rikkuva kauba ladustamine postitamise otstarbel)

(2020/C 222/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Coty Germany GmbH

Kostjad ja vastustajad kassatsioonimenetluses: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Resolutsioon

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 2 punkti b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa kolmanda isiku jaoks, ilma et ta oleks rikkumisest teadlik, ei tule pidada seda kaupa asjaomaste sätete tähenduses pakkumise või turuleviimise otstarbel ladustavaks, kui see isik ise neid eesmärke ei taotle.

(¹) ELT C 427, 26.11.2018.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus – ClientEarth versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-612/18 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus – Juurdepääs institutsioonide dokumentidele – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane ja artikkel 6 – Dokumentidega tutvumise õiguse erandid – Avaliku huvi kaitse seoses rahvusvaheliste suhtega – Euroopa Komisjoni õigustalituse koostatud dokumendid investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise mehhanismi ning investeerimiskohtu süsteemi kohta Euroopa Liidu kaubanduslepingutes – Osaline keeldumine dokumentidega tutvumise võimaldamisest)

(2020/C 222/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: ClientEarth (esindajad: advokaadid O. W. Brouwer ja E. M. Raedts, solicitor N. Frey)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart ja C. Ehrbar)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta ClientEarth'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 93, 11.3.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Roots) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) versus Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Kohtuasi C-753/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 3 lõige 1 – Direktiiv 2006/115/EÜ – Artikli 8 lõige 2 – Mõiste „üldsusele edastamine“ – Ettevõtja, kes rendib välja autosid, mille standardvarustusse kuulub raadio)

(2020/C 222/13)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Vastustajad: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et raadioga varustatud sõiduautode rendile andmine ei kujuta endast „üldsusele edastamist“ nimetatud sätete tähenduses.

(¹) ELT C 65, 18.2.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Landgericht Koblenzi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Stadtwerke Neuwied GmbH versus RI

(Kohtuasi C-765/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/55/EÜ – Maagaasi siseturu ühiseeskirjad – Tarbijakaitse – Artikli 3 lõige 3 ja A lisa punkt b – Lepingutingimuste läbipaistvus – Kohustus õigel ajal ja vahetult teavitada tarbijat tariifi tõstmisest)

(2020/C 222/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Koblenz

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stadtwerke Neuwied GmbH

Kostja: RI

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi A lisa punktidega b ja c tuleb tõlgendada nii, et kui tariifimuudatusi, millest ei ole kliente isiklikult teavitatud, teeb viimasena vastutava taseme gaasitarinja üksnes eesmärgiga kanda maagaasi ostuhinna tõus üle, ilma et ta taotleks kasumit, siis nende tariifimuudatuste kehtivuse eeltingimuseks ei ole see, kui tarinja täidab nendes sätetes ette nähtud läbipaistvuse ja teavitamise kohustust, tingimusel, et kliendid võivad lepingu igal ajal üles öelda ja neil on sobivad õiguskaitsevahendid, et saada hüvitist kahju eest, mida nad võisid kanda seetõttu, et neid sellistest muudatustest isiklikult ei teavitatud.

(¹) ELT C 112, 25.3.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Conseil supérieur de la Sécurité sociale'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Caisse pour l'avenir des enfants versus FV, GW

(Kohtuasi C-802/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 45 – Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 1 punkt i – Töötajate vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – Sotsiaalsed soodustused – Direktiiv 2004/38/EÜ – Artikli 2 punkt 2 – Määrus (EL) nr 492/2011 – Artikli 7 lõige 2 – Peretoetus – Mõiste „pereliige“ – Mitteresidentist töötaja abikaasa lapse väljajätmine – Erinev kohtlemine võrreldes residentist töötaja abikaasa lapsega – Põhjendus)

(2020/C 222/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Caisse pour l'avenir des enfants

Kostjad: FV, GW

Resolutsioon

1. ELTL artiklit 45 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et peretoetus, mis on seotud piirialatöötaja töötamisega liikmesriigis, kujutab endast sotsiaalset soodustust nende sätete tähenduses.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikli 1 punkti i ja artiklit 67 koostoimes määruse nr 492/2011 artikli 7 lõikega 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 2 punktiga 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võivad piirialatöötajad saada peretoetust, mis on seotud nende töötamisega selles liikmesriigis, üksnes oma laste eest, kuid mitte abikaasa laste eest, kes nendest töötajatest ei põlvne, ent keda nad ülal peavad, samas kui kõigil selles liikmesriigis elavatel lastel on õigus seda toetust saada.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.3.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 19. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña eelotsusetaotlus – Hispaania) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA versus Ayuntamiento de A Coruña

(Kohtuasi C-45/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel – Artikkel 8 – Üleminekukord – Artikli 8 lõige 3 – Avaliku teenindamise lepingute lõppemine – Kehtestatud 30-aastase maksimaalse lepingukestuse arvutamine – 30-aastase maksimaalse kestuse kulgema hakkamise kuupäeva kindlaksmääramine)

(2020/C 222/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

Vastustaja: Ayuntamiento de A Coruña

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artikli 8 lõike 3 teise lõigu teist lauset tuleb tõlgendada nii, et selles sättes sama määruse artikli 8 lõike 3 esimese lõigu punktis b käsitletud lepingute jaoks ette nähtud maksimaalne 30-aastane kestus hakkab kulgema alates selle määruse jõustumisest.

⁽¹⁾ ELT C 155, 6.5.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Tribunale di Milano eelotsusetaotlus-Itaalia) – Condominio di Milano, via Meda versus Eurothermo SpA

(Kohtuasi C-329/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Artikli 1 lõige 1 – Artikli 2 punkt b – Mõiste „tarbija“ – Korteriomaniike ühisus)

(2020/C 222/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Milano

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Condominio di Milano, via Meda

Kostja: Eurothermo SpA

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 1 ja artikli 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega ei ole vastuolus riigisisene kohtupraktika, mis tõlgendab selle direktiivi riigisisesse õiguskorda üle võtvaid õigusnorme nii, et selles direktiivis sisalduvad tarbijakaitsenormid on kohaldatavad ka lepingu suhtes, mille müüja või teenuseosutajaga on sõlminud selline õigussubjekt nagu Itaalia õiguses ette nähtud condominio, kuigi selline õigussubjekt ei kuulu nimetatud direktiivi kohaldamisalasse.

(¹) ELT C 288, 26.8.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2020. aasta otsus (Vrhovni sudi eelotsusetaotlus – Horvaatia) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: I.N.

(Kohtuasi C-897/19 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – EMP leping – Diskrimineerimise keeld – Artikkel 36 – Teenuste osutamise vabadus – Kohaldamisala – Euroopa Liidu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vaheline leping viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni acquis' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises – Euroopa Liidu liikmesriikide ning Islandi ja Norra vahelist üleandmismenetlust käsitlev leping – Islandi kodaniku väljaandmine kolmandale riigile – Liikmesriigi kodanike kaitse väljaandmise eest – Teise riigi kodanike samaväärse kaitse puudumine – Islandi kodanik, kes on enne Islandi kodakondsuse saamist saanud riigisisese õiguse alusel varjupaiga – Vaba liikumise piirang – Karistamatuse ärahoidmisel rajanev põhjendus – Proportsionaalsus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 19 lõikes 2 ette nähtud tagatiste kontrollimine)

(2020/C 222/18)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovni sud

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

I.N.

menetluses osales: Ruskal Federacija

Resolutsioon

Liidu õigust, täpsemalt 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 36 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 19 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, kui kolmas riik esitab 13. detsembril 1957 Pariisis allkirjastatud väljaandmise Euroopa konventsioon alusel väljaandmistaotluse liikmesriigile, kuhu on liikunud Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) riigi – kes on Euroopa Majanduspiirkonna lepinguosaline ja kellega Euroopa Liit on sõlminud üleandmislepingu – kodanik, ning kui see EFTA riik on sellele kodanikule enne kodakondsuse andmist andnud varjupaiga just seoses kriminaalmenetlustega, mis tema suhtes on alustatud riigis, kes väljaandmistaotluse esitas, siis tuleb väljaandmistaotluse saanud liikmesriigi pädeval asutusel kontrollida, et väljaandmine ei kahjusta põhiõiguste harta artikli 19 lõikes 2 nimetatud õigusi, kusjuures varjupaiga andmine on selle kontrolli läbiviimisel eriti oluline asjaolu. Enne väljaandmistaotluse rahuldamise otsustamist tuleb taotluse saanud liikmesriigil igal juhul seda EFTA riiki teavitada ning olenevalt olukorrast selle riigi taotlusel anda kõnealune kodanik talle üle vastavalt üleandmislepingu sätetele, tingimusel et sellel EFTA riigil on tema riigisisese õiguse alusel pädevus selle isiku suhtes menetlust läbi viia seoses väljaspool tema territooriumi toime pandud tegudega.

(¹) ELT C 45, 10.2.2020.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. märtsil 2020 – Finanzamt Kiel versus Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Kohtuasi C-141/20)

(2020/C 222/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Kiel

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (edaspidi „kuues käibemaksudirektiiv“) (⁽¹⁾) artikli 4 lõike 4 teist lõiku koosmõjus artikli 21 lõike 1 punktiga a ja lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad liikmesriigil määrata käibemaksugrupi (*Organkreis*) asemel maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühe liikme (*Organträger*, käibemaksugrupi moodustamise seisukohast ühendav ettevõtja)?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, saab tugineda direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõike 4 teisele lõigule koosmõjus artikli 21 lõike 1 punktiga a ja lõikega 3?
3. Kas Euroopa Kohtu 16. juuli 2015. aasta otsuse Larentia + Minerva (⁽²⁾) (C-108/14 ja C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 44 jj) punktis 46 ette nähtud hindamisel, kas käibemaksuseaduse (Umsatzsteuergesetz) § 2 lõike 2 punkti 2 esimeses lauses sisalduv rahalise seotuse nõue kujutab endast vajalikku ja sobivat meetet, et ennetada kuritarvitavat praktikat või käitumist või võidelda maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega, tuleb kohaldada ranget või vähem ranget kriteeriumi?
4. Kas direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõiget 1, lõike 4 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätted lubavad liikmesriigil tüpiseerimise kaudu käsitada isikut direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõike 1 tähenduses mitteiseseisvana, kui isik on teise ettevõtja (käibemaksugrupi moodustamise seisukohast ühendava ettevõtja) ettevõttega rahaliselt, majanduslikult ja organisatsiooniliselt seotud sellisel viisil, et ühendav ettevõtja saab isiku puhul läbi suruda omaenda tahet ja seeläbi takistada isikul kujundada teistsugust tahet?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

(²) Euroopa Kohtu 16. juuli 2015. aasta otsus (C-108/14 ja C-109/14, EU:C:2015:496).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Rotterdam (Madalmaad) 24. märtsil 2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd jt versus Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Kohtuasi C-160/20)

(2020/C 222/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Rotterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Stichting Rookpreventie Jeugd jt

Vastustaja: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Teine menetluspool: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/40 ⁽¹⁾ artikli 4 lõige 1, mille kohaselt põhineb mõõtmismeetod ISO standarditel, mis ei ole vabalt kättesaadavad, on kooskõlas ETL artikli 297 lõikega 1 (ja määrusega [EL] nr 216/2013 ⁽²⁾) ning aluseks oleva läbipaistvuspõhimõttega?
2. Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõikes 1 viidatud ISO standardeid 4387, 10315, 8454 ja 8243 tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et direktiivi artikli 4 lõike 1 tõlgendamise ja kohaldamise raames saab teha järelduse, et lisaks sellele, et eralduva tõrva, nikotiini ja süsinikmonooksiidi koguseid on vaja mõõta (ja kontrollida) ettenähtud mõõtmismeetodit kasutades, saab ja/või tuleb asjaomaseid koguseid mõõta (ja kontrollida) ka muul viisil ja muu intensiivsusega?
3. a) Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõige 1 on vastuolus direktiivi nõuetega, direktiivi artikli 4 lõikega 2 ning Maailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni (edaspidi „tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsioon“) artikli 5 lõikega 3, kuna tubakatööstus osales direktiivi 2014/40 artikli 4 lõikes 1 viidatud ISO standardite väljatöötamisel?

b) Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõige 1 on vastuolus direktiivi nõuetega, ETL artikli 114 lõikega 3, tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni eesmärgiga ning põhiõiguste harta artiklitega 24 ja 35 põhjusel, et kõnealuses lõikes ette nähtud mõõtmismeetodiga ei mõõdetata filtriga sigarettidest eralduvate ainete koguseid sigarettide ettenähtud viisil kasutamise korral, kuna selle meetodi puhul ei võeta arvesse toimet, mida avaldavad filtris sisalduvad väikesed õhutusavad, mille katab suitsetaja sigareti ettenähtud viisil kasutamise korral huulte ja sõrmedega põhiosas kinni?
4. a) Millist alternatiivset mõõtmismeetodit (ja kontrollimeetodit) saab või tuleb kasutada, kui Euroopa Kohus vastab:

— esimesele küsimusele eitavalt?

— teisele küsimusele jaatavalt?

— kolmanda küsimuse punktile a ja/või punktile b jaatavalt?

b) Kui Euroopa Kohus ei saa neljanda küsimuse punktile a vastata: Kas juhul, kui ajutiselt ei ole olema ühtegi mõõtmismeetodit, on tegemist direktiivi 2014/40 artikli 24 lõikes 3 kirjeldatud olukorraga?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT 2014, L 127, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 7. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 216/2013 Euroopa Liidu Teataja elektroonilise avaldamise kohta (ELT 2013, L 69, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 14. aprillil 2020 – SIA SS versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-175/20)

(2020/C 222/21)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: SIA SS

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikuandmete kaitse üldmääruses (¹) sätestatud nõudeid tuleb tõlgendada nii, et niisugune maksuhalduri väljastatud teabenõue, mis on vaidlustatud käesolevas asjas ja millega nõutakse märkimisväärset hulka isikuandmeid sisaldavat teavet, peab vastama isikuandmete kaitse üldmääruses (eriti selle artikli 5 lõikes 1) sätestatud nõuetele?
2. Kas isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõudeid tuleb tõlgendada nii, et maksuhaldur võib teha selle määruse artikli 5 lõikes 1 sätestatud erandi ka siis, kui Läti Vabariigi kehtivad õigusnormid maksuhaldurile seda õigust ei anna?
3. Kas isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõuete tõlgendamisel võib asuda seisukohale, et esineb õiguspärane eesmärk, mis õigustab käesolevas kohtuasjas vaidlustatud teabenõudega pandud kohustust esitada kõik nõutud andmed piiritlemata hulgal ja ajavahemiku kohta, ilma et oleks kehtestatud lõppkuupäeva selle teabenõude täitmiseks?
4. Kas isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõuete tõlgendamisel võib asuda seisukohale, et esineb õiguspärane eesmärk, mis õigustab käesolevas kohtuasjas vaidlustatud teabenõudega pandud kohustust esitada kõik nõutud andmed, isegi kui teabenõudes ei ole teabe edastamise eesmärki märgitud (või see on märgitud puudulikult)?
5. Kas isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõuete tõlgendamisel võib asuda seisukohale, et esineb õiguspärane eesmärk, mis õigustab käesolevas kohtuasjas vaidlustatud teabenõudega pandud kohustust esitada kõik nõutud andmed, isegi kui praktikas puudutab see absoluutselt kõiki andmesubjekte, kes on avaldanud kuulutusi portaali rubriigis „Sõidua autod“?
6. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kontrollida, kas maksuhaldur, kes tegutseb vastutava töötlejana, tagab nõuetekohaselt, et andmete töötlemine (sealhulgas ka teabe saamine) on isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõuetega kooskõlas?
7. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kontrollida, kas niisugune teabenõue, nagu on vaidlustatud käesolevas asjas, on nõuetekohaselt põhjendatud ja juhtumipõhine?
8. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kontrollida, kas isikuandmete töötlemine toimub sel määral, mis on vajalik, ja on isikuandmete kaitse üldmääruses sätestatud nõuetega kooskõlas?

9. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kontrollida, kas maksuhaldur, kes tegutseb vastutava töötajana, tagab, et andmete töötlemine vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõikes 1 sätestatud nõuetele (vastutus)?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 24. aprillil 2020 –
VYSOČINA WIND a.s. versus Česká republika – Ministerstvo životního prostředí**

(Kohtuasi C-181/20)

(2020/C 222/22)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VYSOČINA WIND a.s.

Kostja: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (¹) artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus olukord, kus liikmesriigid panevad enne 1. jaanuari 2013 toodetud päikesepaneelidest pärinevate elektroonikaromude kogumise, töötlemise, ringlussevõtu ja keskkonnasäästliku kõrvaldamise kohustuse nende kasutajatele, mitte aga tootjatele?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas liikmesriigi vastutuse hindamisel kahju eest, mis on õigussubjektile tekitatud liidu õiguse rikkumise tagajärjel, on oluline selline asjaolu nagu põhikohtuasjas, et liikmesriik on ise kehtestanud päikesepaneelidest pärinevate jäätmete rahastamise põhimõtted veel enne, kui võeti vastu direktiiv, millega arvati päikesepaneelid liidu õiguse kohaldamisalasse ja millega pandi tootjatele kohustus katta sellega seotud kulud, seda ka paneelide puhul, mis olid turule lastud enne direktiivi ülevõtmise tähtaja möödumist (ja enne õigusakti enda vastuvõtmist liidu õiguse tasandil)?

(¹) ELT 2012, L 197, lk 38.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 29. aprillil 2020 –
HYDINA SK s.r.o. versus Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**

(Kohtuasi C-186/20)

(2020/C 222/23)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: HYDINA SK s.r.o.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas⁽¹⁾ põhjendust 25, milles sätestatakse, et „käesolevas määruses teabe esitamiseks kehtestatud tähtaegu tuleb käsitada maksimumperioodidena, mida ei tohi ületada“, tuleb tõlgendada nii, et tegemist on tähtaegadega, mida ei tohi mööda lasta ja mille möödalaskmine muudab maksukontrolli peatamise ebaseaduslikuks?
2. Kas nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määruses (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas ette nähtud rahvusvahelise teabevahetuse tähtaegadest mittekinnipidamine toob kaasa tagajärgi (karistusi) taotluse saanud asutuse või taotluse esitanud asutuse suhtes?
3. Kas rahvusvahelist teabevahetust, mille käigus on mööda lastud nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määruses (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas ette nähtud tähtjad, võib lugeda ebaseaduslikuks sekkumiseks maksukohustuslase õigustesse?

⁽¹⁾ ELT 2010, L 268, lk 1.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 14. mai 2020. aasta määrus – Bernis jt vs. CRU

(Kohtuasi T-282/18) ⁽¹⁾

(Tühistamismenetlus – Majandus- ja rahaliit – Pangaliit – Krediidiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Määruse (EÜ) nr 806/2014 artikli 18 lõige 1 – Maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ettevõtja puhul kohaldatav kriisilahendusmenetlus – Emaettevõtja ja tütarettevõtja – EKP poolt olukorra tunnistamine maksejõuetuseks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämiseks – SRB otsus kriisilahenduskeemi mitte vastu võtta – Üldise huvi puudumine – Liikmesriigi õigusele vastav likvideerimine – Aktsionärid – Otsese puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)

(2020/C 222/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ernests Bernis (Jurmala, Läti), Oļegs Fiļš (Jurmala), OF Holding SIA (Riia, Läti), Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Ühtne kriisilahendusnõukogu (esindajad: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers ja E. Muratori, keda abistavad advokaat A. Rivas ja *solicitor* B. Heenan)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Keskpang (esindajad: G. Marafioti, E. Koupepidou ja J. Rodríguez Cárcamo)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Ühtse kriisilahendusnõukogu 23. veebruari 2018. aasta otsused, millega viimane otsustas vastavalt Euroopa parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artikli 18 lõikele 1 ABLV Bank ASi ja tema tütarettevõtja ABLV Bank Luxembourg SA suhtes kriisilahenduskeeme mitte vastu võtta.

Resolutsioon

- 1) Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 2) Jätta Ernests Bernise, Oļegs Fiļši, OF Holding SIA ja Cassandra Holding Company SIA kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Ühtse kriisilahendusnõukogu (SBR) ja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Üldkohtu 6. mai 2020. aasta määrus – Sabo jt versus parlament ja nõukogu**(Kohtuasi T-141/19) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi – Keskkond – Energeetika – Direktiiv (EL) 2018/200 – Metsa biomassi taastuenergia allikate hulka arvamine – Isikliku puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)**

(2020/C 222/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Peter Sabo (Tulčik, Slovakkia) ja 9 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtumääruse lisas (esindajad: *solicitor* R. Smith, *solicitor* A. Dews, *solicitor* C. Day ja D. Wolfe, QC, *barrister* P. Lockley ning *barrister* B. Mitchell)

Kostjad: Euroopa Parlament (esindajad: I. McDowell, C. Ionescu Dima ja A. Tamás), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Lo Monaco ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT 2018, L 328, lk 82), milles sellega arvatakse metsa biomass taastuenergia allikate hulka.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Puudub vajadus teha otsus komisjoni, U. S. Industrial Pellet Associationi, Stichting Dutch Biomass Certificationi ja Stichting RBCNi (Rotterdam Biomass Commodities Network) menetlusse astumise avalduste kohta.
3. Jätta Peter Sabo ja teiste hagejate, kelle nimed on esitatud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
4. Komisjon, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification ja Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) kannavad oma menetlusse astumise avaldustega seotud kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 148, 29.4.2019.

Üldkohtu 13. märtsi 2020. aasta määrus – Aurora versus CPVO – SESVanderhave (M 02205)**(Kohtuasi T-278/19) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi – Taimesordid – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Suhkrupeedi sort M 02205 – Otsus saata asi tagasi CPVO pädevale teenistusele kaebuse edasiseks menetlemiseks – Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikkel 72 – Põhjendatud huvi puudumine – Muutmispädevus – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2020/C 222/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aurora Srl (Padova, Itaalia) (esindaja: advokaat L.-B. Buchman)

Kostja: Ühenduse Sordiamet (esindajad: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente ja A. Weitz)

Teine pool CPVO apellatsiooninõukogu menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: SESVanderhave NV (Tienen, Belgia) (esindaja: advokaat P. de Jong)

Ese

Hagi CPVO apellatsiooninõukogu 27. veebruari 2019. aasta otsuse (asi A 10/2013-RENV) peale, mis käsitleb Aurora ja SESVanderhave vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Aurora Srl-i, Ühenduse Sordiameti (CPVO) ja SESVanderhave NV kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 213, 24.6.2019.

Üldkohtu 13. mai 2020. aasta määrus – Lucaccioni versus komisjon**(Kohtuasi T-308/19) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Avalik teenistus – Vaidlustamatu akt – Ettevalmistav akt – Halduskaebuse puudumine – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt vastuvõetamatu hagi)

(2020/C 222/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Itaalia) (esindaja: advokaat E. Bonanni)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja L. Vernier, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada komisjoni 11. jaanuari 2019. aasta otsus uue arstliku komisjoni moodustamise kohta seoses hageja esitatud taotlusega tuvastada kutsehaiguse süvenemine ning teiseks hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi osaliselt ilmse vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Arnaldo Lucaccionilt.

(¹) ELT C 230, 8.7.2019.

6. mail 2020 esitatud hagi – HB versus EIP

(Kohtuasi T-757/19)

(2020/C 222/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: HB (esindaja: advokaat C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (EIP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 20. juuni 2019. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus psühholoogilise ahistamise kohta;
- mõista kostjalt mittevarelise kahju hüvitamiseks välja 100 000 eurot, millele lisandub seaduses sätestatud määraga intress alates kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast;
- mõista kostjalt võimaluse kaotuse eest välja 50 000 eurot, millele lisandub seaduses sätestatud määraga intress alates kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast kuni summa täieliku tasumiseni;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust asja erapooletule, õiglasele ja hoolikale lahendamisele ning samuti on rikutud põhjendamiskohustust, sest i) komitee, kes uuris hageja esitatud väiteid ahistamise ja kiusamise kohta, a) ei menetlenud asja erapooletult, õiglaselt ja hoolikalt, vaid näitas või jättis mulje, et on väidetavate ahistajate poolt ning tõlgendas ebaõigesti või eiras fakte ja tõendeid, ja b) jättis esitamata põhjendused ning, ii) kiites heaks komitee aruande, kordas EIP president vaidlustatud otsuses samu vigu.

2. Teine väide, et tehtud on hindamisviga ja rikutud EIP eetikakoodeksit ja töökohas väärrika kohtlemise poliitikat, sest i) väidetavate ahistajate suulises ja kirjalikus vormis toimunud käitumine hageja suhtes oli kohatu, jätkuv, korduv ja alandav, ii) komitee, kes ei kvalifitseerinud vaidlusaluseid tegusid üksikhaaval ja kogumina psühholoogiliseks ahistamiseks, eksis faktide hindamisel ning rikkus EIP eetikakoodeksit ja töökohas väärrika kohtlemise poliitikat, ja iii) kiites heaks komitee aruande, leidis EIP president ebaõigesti, et hagejat ei ole ahistatud.
3. Kolmas väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud ja õigust konfidentsiaalsusele, sest i) hagejale ei antud võimalust oma märkuste esitamiseks a) komitee ees väidetavate ahistajate ja tunnistajate esitatud seisukohtade kohta või b) muude dokumentide kohta, mida komitee oma aruandes kasutas, et anda panga presidendile soovitusi, ja ii) komitee võttis oma järeldused vastu ja jagas neid kolmandate isikutega enne, kui andis hagejale võimaluse nende kohta oma märkused esitada, st enne, kui ta oma aruande väidetavalt lõplikult vormistas, ja iii) kiites heaks komitee aruande, kordas EIP president vaidlustatud otsuses samu vigu.

Hüvitisenõuete põhjendamiseks väidab hageja, et:

- talle on tekitatud mittevaralist kahju, mis ei ole heastatav vaidlustatud otsuse tühistamisega;
- lükates hageja lepitustaotluse õigusvastaselt tagasi, võttis kostja temalt võimaluse lahendada vaidlus vastastikusel kokkuleppel ja vältida Üldkohtusse pöördumist.

16. aprillil 2020 esitatud hagi – Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-217/20)

(2020/C 222/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou ja E. Krompa)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus⁽¹⁾ osas, milles sellega jäetakse Euroopa Liidu rahastamisest välja Kreeka Vabariigi teatavad kulutused kogusummas (bruto) 9 657 608,85 eurot, mis vastab netosummale 9 590 402,53 eurot, mis on kantud ja deklareeritud EAFRD-i raames seoses maaelu arengu 2007-2013. aasta programmi meetmetega 123A, 125A, 321 ja 322 ning maaelu arengu 2014.-2020. aasta programmi meetmetega 4.2, 4.3, 7.2 ja 7.4 eelarveaastate 2011-2018 jooksul; ning
- mõista Kreeka Vabariigi kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et vaidlusalune otsus võeti vastu määruse (EL) nr 908/2014⁽²⁾ artikli 34 lõike 7 väär tõlgendamise ja kohaldamise alusel, sest finantskorrektsioonid on õigusvastased, kuna komisjon ületas tal oleva hindamispädevuse piire, ja et otsuse põhjendus oli puudulik.

2. Teine väide, et puudus õiguslik alus, et kohaldada finantskorrektsiooni kulutuste osas, mis olid tehtud 24 kuud enne esimestest kontrollidest teatamist; et rikuti määruse (EL) nr 1306/2013 ⁽³⁾ artikli 52 lõiget 4 ning et komisjon ületas oma *ratione temporis* pädevust, kui ta kohaldas vaidlusaluseid finantskorrektsioone.
3. Kolmas väide, mis seondub iseäranis meetmete 125A ja 123A osas kohaldatud finantskorrektsiooniga ja mille kohaselt rikuti *ne bis in idem* põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet, hea halduse põhimõtet, liikmesriikide õiguspärase ootuse põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet.
4. Neljas väide, mis käsitleb eeskätt meetme 125A osas kohaldatud finantskorrektsiooni ja mille kohaselt rikuti määruse (EL) nr 65/2011 ⁽⁴⁾ artikli 24 lõike 2 punkti b, määruse (EÜ) nr 1974/2006 artiklit 43 ja komisjoni poolt ajavahemikuks 2007-2013 heaks kiidetud riikliku maaelu arengu programmi sätteid; samuti toob hageja esile, et finantskorrektsiooni õiguslikku alust käsitlev põhjendus oli puudulik ning et puudus nii õiguslik alus kui põhjendus ja et tehti faktiviga kohaldatud kindlamääralise finantskorrektsiooni ja selle määra osas (10 %).
5. Viies väide, mis puudutab eeskätt meetme 125A osas kohaldatud finantskorrektsiooni ja mille kohaselt võeti vaidlusalune otsus vastu, rikkudes määruse (EL) nr 1306/2013 artiklit 52, määruse (EL) nr 908/2014 artiklit 34 ja 8. juuni 2015. aasta suuniseid C(2015)3675, õigust olla eelnevalt ära kuulatud, kaitseõigusi ja õiguspärase ootuse põhimõtet ning proportsionaalsuse põhimõtet. Samuti väidab hageja, et otsuse põhjendus oli ebapiisav ja et see on vigane faktivea tõttu.
6. Kuues väide puudutab muu hulgas finantskorrektsiooni, mida kohaldati meetmete 321 ja 322 osas, ja selle kohaselt rikuti määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkti b ja 8. juuni 2015. aasta suuniseid C(2015)3675, tehti faktiviga, esitati puudulik põhjendus ja rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.
7. Seitsmes väide puudutab eeskätt meetme 123A osas kohaldatud finantskorrektsiooni. Hageja väidab siinkohal, et kõnealust finantskorrektsiooni kohaldati, rikkudes määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõikeid 1 ja 2, määruse nr 1306/2013 artiklit 52 ja määruse nr 908/2014 artiklit 34, kuivõrd tehti faktiviga ja esitati ebapiisav põhjendus. Veel väidab hageja, et rikuti Kreeka Vabariigi õigust olla ära kuulatud ja kaitseõigusi ning proportsionaalsuse põhimõtet.

-
- ⁽¹⁾ Komisjoni 12. veebruari 2020. aasta rakendusotsus (EL) 2020/201, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (teatavaks tehtud numbri C(2020) 541 all) (ELT 2020, L 42, lk 17).
- ⁽²⁾ Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT 2014, L 255, lk 59).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määrus (EL) nr 65/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT 2011, L 25, lk 8).

4. mail 2020 esitatud hagi – JP versus komisjon

(Kohtuasi T-247/20)

(2020/C 222/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: JP (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 24. veebruari 2020. aasta otsus C(2020) 1195 (final), millega jäeti rahuldamata kordustaotlus dokumentidega tutvumiseks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 kuni 5399 ning
- mõista kostjalt välja sümboolne üks euro hagejale tekitatud mittevaralise kahju hüvitamiseks ja kõik kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja artiklit 17, mis on seotud eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse kaitsega.
2. Teine väide, et on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, mis on seotud otsustamisprotsessi kaitsega.
3. Kolmas väide, et on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, mis on seotud osalise avalikustamise ja proportsionaalsuse põhimõttega.
4. Neljas väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet.

4. mail 2020 esitatud hagi – Klymenko vs. nõukogu

(Kohtuasi T-258/20)

(2020/C 222/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat M. Phelippeau)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada Oleksandr Viktorovytch Klymenko hagi vastuvõetavaks;

hagejat puudutavas osas

- tühistada EL nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas;
- tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas;
- mõista Euroopa Liidu nõukogult välja kohtukulud kooskõlas Üldkohtu kodukorra artiklitega 87 ja 91.

Väited

Hagiavalduse põhjendamisel esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud aktid ei ole piisavalt põhjendatud. Hageja leiab, et nõukogu ei järginud vaidlustatud aktide põhjendamise kohustust nii seoses meetme põhjendatusega kui ka kaitseõiguste ja tõhusa kohtuliku kaitse järgimisel ning jättis sellega seoses teostamata kontrollimised.
2. Teine väide, et käesolevas asjas on tehtud hindamisviga ja kuritarvitatud võimu. Hageja on seisukohal, et arvestades esitatud andmeid, oleks nõukogu pidanud tuvastama, et kriminaalmenetluseks puudub piisav faktiline alus. Hageja toob esile ka oma põhiõiguste arvuka rikkumise, millest nõukogu ei ole järeldusi teinud.
3. Kolmas väide, et rikutud on põhiõigusi, kuna need aktid ei ole vastu võetud kooskõlas kaitseõigustega ja õigusega tõhusale õiguskaitsele, samuti võistlevuse põhimõttega.
4. Neljas väide, et puudub õiguslik alus, kuna Euroopa Liidu lepingu artikkel 29 ei saa hageja suhtes võetud piirava meetme puhul olla vastuvõetav õiguslik alus.
5. Viies väide, et rikutud on põhiõigust omandi kaitsele.

6. mai 2020. aasta esitatud hagi – Rochem Group versus EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)**(Kohtuasi T-261/20)**

(2020/C 222/32)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Rochem Group AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat K. Guridi Sedlak)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rochem Marine Srl (Genova, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: kujutismärgi ROCHEM Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 151 485

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 2. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 1547/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

- kohustada EUIPOt tegema uue otsuse, millega jäetakse rahuldamata rahvusvahelise kaubamärgiregistreeringu nr 1 151 485 kehtetuks tunnistamise taotlus ka klasside 11 ja 40 osas;
- jätta EUIPO ja juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, selle menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõigete 2 ja 3 koostoimes artikliga 198 rikkumine.

6. mai 2020. Aasta esitatud hagi – Rochem Group versus EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Kohtuasi T-262/20)

(2020/C 222/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rochem Group AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat K. Guridi Sedlak)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rochem Marine Srl (Genova, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi ROCHEM Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 151 545

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 2. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 1546/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- kohustada EUIPOt tegema uue otsuse, millega jäetakse rahuldamata rahvusvahelise kaubamärgiregistreeringu nr 1 151 545 kehtetuks tunnistamise taotlus ka klasside 11 ja 40 osas;
- jätta EUIPO ja juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, selle menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõigete 2 ja 3 koostoimes artikliga 198 rikkumine.

5. mail 2020 esitatud hagi – Arbuzov versus nõukogu**(Kohtuasi T-267/20)**

(2020/C 222/34)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled*Hageja:* Sergej Arbuzov (Kiiev, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽¹⁾ ning nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽²⁾ ulatuses, milles need aktid puudutavad hagejat;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja hageja kohtukulud ja jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.***1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele**

- Hagi põhjendamisel väidab hageja muu hulgas, et kui nõukogu võttis 4. märtsil 2019 vastu otsuse (ÜVJP) 2019/354 ⁽³⁾, ei tegutsenud ta nõutava hoolsusega, kuna enne vaidlustatud otsuse tegemist ei analüüsinud ta hageja esitatud selgitusi ega tõendeid, mis on viimase jaoks soodsad, ning nõukogu tugines üksnes Ukraina riigiprokurööri lühikesele ettekandele ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja omandiõigust

- Hageja väidab siinkohal, et tema suhtes kohaldatud piirangud on ebaproportsionaalsed, kasutud ja kahjustavad rahvusvahelisi tagatise seoses hageja omandiõiguse kaitsega.

3. Kolmas väide, et rikutud on hageja põhiõigusi, mis tulenevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist

- Sellega seoses väidab hageja, et tema suhtes võetud piiravad meetmed kahjustavad tema õigust õiglasele menetlusele, süütuse presumptsiooni ning eraomandi kaitset.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 71, lk 10.

⁽²⁾ ELT 2020, L 71, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2019, L 64, lk 7).

5. mail 2020 esitatud hagi – Pšonka versus nõukogu

(Kohtuasi T-268/20)

(2020/C 222/35)

Kohtumenethuse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Artem Wiktorowycz Pšonka (Kramatorsk, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽¹⁾ ning nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽²⁾ ulatuses, milles need aktid puudutavad hagejat;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja hageja kohtukulud ja jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele

- Hagi põhjendamisel väidab hageja muu hulgas, et kui nõukogu võttis 4. märtsil 2019 vastu otsuse (ÜVJP) 2019/354, ei tegutsenud ta nõutava hoolsusega, kuna enne vaidlustatud otsuse tegemist ei analüüsinud ta hageja esitatud selgitusi ega tõendeid, mis on viimase jaoks soodsad, ning nõukogu tugines üksnes Ukraina riigiprokurööri lühikesele ettekandele ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja omandiõigust

- Hageja väidab siinkohal, et tema suhtes kohaldatud piirangud on ebaproportsionaalsed, kasutud ja kahjustavad rahvusvahelisi tagatise seoses hageja omandiõiguse kaitsega.

3. Kolmas väide, et rikutud on hageja põhiõigusi, mis tulenevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist

— Sellega seoses väidab hageja, et tema suhtes võetud piiravad meetmed kahjustavad tema õigust õiglasele menetlusele, süütuse presumptsiooni ning eraomandi kaitset.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 71, lk 10.

⁽²⁾ ELT 2020, L 71, lk 1.

5. mail 2020 esitatud hagi – Pšonka versus nõukogu

(Kohtuasi T-269/20)

(2020/C 222/36)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Wiktor Pawłowycz Pšonka (Kiiev, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽¹⁾ ning nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ⁽²⁾ ulatuses, milles need aktid puudutavad hagejat;

— mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja hageja kohtukulud ja jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele

— Hagi põhjendamisel väidab hageja muu hulgas, et kui nõukogu võttis 4. märtsil 2019 vastu otsuse (ÜVJP) 2019/354, ei tegutsenud ta nõutava hoolesega, kuna enne vaidlustatud otsuse tegemist ei analüüsinud ta hageja esitatud selgitusi ega tõendeid, mis on viimase jaoks soodsad, ning nõukogu tugines üksnes Ukraina riigiprokuröri lühikesele ettekandele ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja omandiõigust

— Hageja väidab siinkohal, et tema suhtes kohaldatud piirangud on ebaproportsionaalsed, kasutud ja kahjustavad rahvusvahelisi tagatise seoses hageja omandiõiguse kaitsega.

3. Kolmas väide, et rikutud on hageja põhiõigusi, mis tulenevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist

— Sellega seoses väidab hageja, et tema suhtes võetud piiravad meetmed kahjustavad tema õigust õiglasele menetlusele, süütuse presumptsiooni ning eraomandi kaitset.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 71, lk 10.

⁽²⁾ ELT 2020, L 71, lk 1.

11. mail 2020 esitatud hagi – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture ja Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts versus komisjon

(Kohtuasi T-278/20)

(2020/C 222/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Hiina), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Hiina) (esindajad: advokaadid K. Adamantopoulos ja P. Billiet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus hagejaid puudutavas osas ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited

Hagejad paluvad tühistada komisjoni 3. märtsi 2020. aasta rakendusmääruse (EL) 2020/353, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit terasrataste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks⁽¹⁾.

Hagi põhjendamiseks tuginevad nad kolmele väitele.

1. Esimene väide, et komisjon kohaldas selgelt valesti õigusnorme ja tegi ilmse hindamisvea asjaolude puhul ning kasutas *circulus in probando*, sest ta tuvastas esiteks, et hagejad loobusid korduvalt tegelikust koostööst komisjoniga ja kohaldas seetõttu alusmääruse⁽²⁾ artikli 17 lõiget 4, ja teiseks, et hagejad taotlesid individuaalset dumpingumarginaali, selle asemel, et olla valimisse kaasatud eksportiv müüja alusmääruse artikli 17 lõigete 1 ja 2 järgi, rikkudes sellega alusmääruse artiklit 6, ning kolmandaks määras hagejatele tasakaalustava karistava jääktollimaksu maksimummääras, mis on ette nähtud pooltele, kes ei tee koostööd või kes endast teada ei anna, millega ta rikkus alusmääruse artikleid 2, 3 ja artikli 9 lõiget 4 ning õiguspärase ootuse, hea halduse, diskrimineerimise keelu ja proportsionaalsuse põhimõtteid.
2. Teine väide, et komisjon kohaldas selgelt valesti õigusnorme ja tegi ilmse hindamisvea asjaolude puhul, rikkus hea halduse põhimõtet ja põhjendamiskohustust ning kasutas puudulikku ja vastuolulist põhjendust, sest esiteks kohaldas ta hagejate suhtes „kasutada olevate faktide“ kontseptsiooni, teiseks ei võtnud dumpingumarginaali arvutamisel vastuolus alusmääruse artikli 2 lõigetega 6a, 8, 10 ja 11, artiklitega 3 ja 6, artikli 9 lõikega 4, artikli 18 lõigetega 1 ja 3 ning WTO dumpinguvastase lepingu artiklitega 2, 3, artikli 6 lõigetega 6 ja 8 ning II lisa lõikega 3 arvesse hagejate (a) normaalväärtusi ja (b) ekspordihindu või alternatiivseid meetodeid nende ekspordihinna arvutamisel.

3. Kolmas väide, et komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi, sest ta keeldus esiteks arvutamast vastuolus alusmääruse artikli 20 lõigetega 2 ja 4 ning WTO dumpinguvastase lepingu artikliga 12.2 hagejate normaalväärtust ega avalikustanud seda, ja teiseks ei avalikustanud ta teavet selle kohta, mida ta võttis aluseks hagejate dumpingumarginaali ja tekitatud kahju arvutamisel.

⁽¹⁾ ELT 2020 L 65, lk 9.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016 L 76, lk 21).

12. mail 2020 esitatud hagi – CWS Powder Coatings vs. komisjon

(Kohtuasi T-279/20)

(2020/C 222/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwälte* R. van der Hout, C. Wagner ja V. Lemonnier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2020/217 ⁽¹⁾ osas, mis puudutab titaandioksiidi klassifitseerimist ja märgistamist; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited

Hagi põhineb järgmistel väidetest.

1. Esimene väide: komisjon on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1272/2008 ⁽²⁾ artiklit 53c, kuna ta võttis vastu üheainsa õigusakti erinevate reguleerimisesemete jaoks.
2. Teine väide: titaandioksiidi klassifitseerimine vaidlustatud määruses rikub klassifitseerimistingimusi, mis on sätestatud määruse nr 1272/2008 artiklis 53a, artikli 37 lõikes 5 ning artikli 3 lõikes 1 koostoimes selle määruse I lisa punktiga 3.6.2.2.
3. Kolmas väide: määruse nr 1272/2008 II lisa ei saanud osas, mis puudutab titaandioksiidi sisaldavaid vedelsegusid, muuta selle määruse artikli 53 lõike 1 alusel koostoimes selle määruse artikliga 53a.
4. Neljas väide: määruse nr 1272/2008 II lisa ei saanud osas, mis puudutab titaandioksiidi sisaldavaid tahkeid segusid, muuta selle määruse artikli 53 lõike 1 alusel koostoimes selle määruse artikliga 53a.
5. Viies väide: komisjon on rikkunud kohustust viia enne aine klassifitseerimist läbi mõjuhindamine.
6. Kuues väide: vaidlustatud määrus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna teatavate titaandioksiidi osakeste klassifitseerimine ja kehtestatud märgistamiskohustus ei sobi taotletava eesmärgi (tervise kaitse) saavutamiseks ning selleks saaks kasutada vähem piiravaid meetmeid.

7. Seitsmes väide: komisjon on vaidlustatud määruse vastuvõtmisel teinud mitu hindamisviga.
8. Kaheksas väide: komisjon ületas vaidlustatud määruse vastuvõtmisega talle antud pädevust.
9. Üheksas väide: kui Üldkohus peaks leidma, et komisjonil oli õigus vaidlustatud määruse vastuvõtmisel klassifitseerimise tingimused või klassifitseerimise eseme ise määratleda, või et tal ei olnud võimalik viia läbi mõjuhindamist või lähtuda proportsionaalsusest, on määruse nr 1272/2008 artikli 37 lõige 5, artikli 53 lõige 1 ja artikkel 53a vastuolus ELTL artikli 290 lõigetega 1 ja 2. Sellisel juhul oleks alusaktile (määrusele nr 1272/2008) viitamine vaidlustatud aktis nimelt vastuolus ELTL artikliga 290.

(¹) Komisjoni 4. oktoobri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/217, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist, ning parandatakse kõnealust määrust (ELT 2020, L 44, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrusega (EL) 2019/1243, millega kohandatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 290 ja 291 teatavaid õigusakte, mis näevad ette kontrolliga regulatiivmenetluse kasutamise (ELT 2019, L 198, S. 241).

13. mail 2020 esitatud hagi – Klaus Berthold versus EUIPO – Thomann GmbH (HB Harley Benton)

(Kohtuasi T-284/20)

(2020/C 222/39)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Saksamaa) (esindaja: advokaat E. Strauß)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Thomann GmbH (Burgebrach, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärgi HB Harley Benton ELi nimetav rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 380 752

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 11. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 1359/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja rahuldada ELi nimetava rahvusvahelise registreeringu nr 1 380 752 kaupadele klassis 25 registreerimise peale esitatud vastulause;
- kohustada EUIPOt keelduma ELi nimetava rahvusvahelise registreeringu nr 1 380 752 registreerimisest kaupadele klassis 25;

- mõista EUIPO menetlustes tekkinud kulud ja vajaduse korral käesolevas menetluses tekkinud kohtukulud välja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

15. mail 2020 esitatud hagi – MCM Products versus EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)

(Kohtuasi T-285/20)

(2020/C 222/40)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: MCM Products AG (Zürich, Šveits) (esindaja: advokaat S. Eichhammer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: The Nomad Company BV (Zevenaar, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk NOMAD – ELi kaubamärk nr 1 742 089

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 13. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 854/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada vaidlustatud otsus osas, mis puudutab klassi 18 kuuluvaid kaupu;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

15. mail 2020 esitatud hagi – Capella versus EUIPO – Cobi.bike (GOBI)**(Kohtuasi T-286/20)**

(2020/C 222/41)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Capella EOOD (Sofia, Bulgaaria) (esindaja: advokaat R. Klenke)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Cobi.bike GmbH (Frankfurt, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kaubamärgi GOBI taotlus – registreerimistaotlus nr 17 168 089*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 14. veebruari 2020. aasta otsus asjas R 1685/2019-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. mail 2020 esitatud hagi – Eggy Food versus EUIPO (EGGY FOOD)**(Kohtuasi T-287/20)**

(2020/C 222/42)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Eberhardt ja R. Böhm)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi EGGY FOOD taotlus – registreerimistaotlus nr 1 795 2953

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 1316/2019-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- kohustada avaldama ELi kaubamärgi registreerimistaotlus nr 1 795 2953;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 2 rikkumine.

13. mai 2020. aasta esitatud hagi – Brillux und Daw vs. komisjon

(Kohtuasi T-288/20)

(2020/C 222/43)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Saksamaa) ja Daw SE (Ober-Ramstadt, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwälte* R. van der Hout, C. Wagner ja V. Lemonnier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2020/217⁽¹⁾ osas, mis puudutab titaandioksiidi klassifitseerimist ja märgistamist; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited

Hagi põhjendamiseks esitab hageja üheksa väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-279/20: CWS Powder Coatings vs. komisjon esitatud väidetega.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. oktoobri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/217, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist, ning parandatakse kõnealust määrust (ELT 2020, L 44, lk 1).

14. mail 2020 esitatud hagi – Ceramica Flaminia versus EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)**(Kohtuasi T-290/20)**

(2020/C 222/44)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Improda ja R. Arista)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk goclean – ELi kaubamärk nr 13 270 046

Menetlus EUIPOs: Kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 16. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 991/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja muuta seda;

ning sellest tulenevalt

— tuvastada, et ELi kaubamärk nr 13 270 046 kehtib kõigi või osade klassi 11 kaupade puhul;

— mõista Üldkohtus kantud kulud ning kahes eelnevas menetlusfaasis, see tähendab tühistamisosakonnas ja apellatsioonikojas kantud kulud Ceramica Flaminia SpA kasuks välja EUIPO-lt ja/või Ceramica Cielo SpA-lt.

Väited

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine ja väär kohaldamine;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses eristusvõime tõlgendamine;

— kaubamärgi reklaamlausena kvalifitseerimise põhjendamatus;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõike 1 koostoimes selle määruse artikliga 59 rikkumine ja väär kohaldamine;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 3 ja artikli 59 lõigete 1 ja 2 rikkumine ja väär kohaldamine.

14. mail 2020 esitatud hagi – Yanukovych versus nõukogu**(Kohtuasi T-291/20)**

(2020/C 222/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Rostov Doni ääres, Venemaa) (esindaja: *solicitor* M. Anderson)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsus (ÜVJP) 2020/373 (¹) hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu määrus (EL) 2020/370 (²) hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et hageja ei vasta kriteeriumidele, mis olid kõnealusel ajal ette nähtud isiku loetellu kandmiseks.
2. Teine väide, et nõukogu tegi hageja suhtes vaidlustatud meetmeid võttes ilmseid hindamisvigu. Nõukogu ei taganud, et hageja loetellu kandmine oleks põhinenud piisavalt kindlal faktilisel alusel, ega kontrollinud, kas Ukraina ametiasutuste otsuste tegemisel, millele ta tugines, järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
3. Kolmas väide, et nõukogu ei toonud esile tegelikke ja konkreetseid põhjusi, miks hageja on loetellu kantud. Nõukogu ei toonud esile ka põhjusi, miks ta arvab, et Ukraina ametiasutuste otsuste tegemisel, millele ta tugineb, järgiti hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
4. Neljas väide, et rikutud on hageja kaitseõigusi ja/või talle ei ole tagatud tõhusat kohtulikku kaitset. Nõukogu ei konsulteerinud hagejaga enne tema uuesti loetellu kandmist, ei edastanud talle kogu materjali, millele nõukogu tugines, ning hagejale ei antud tegelikku ja õiglast võimalust vigu parandada või esitada teavet. Hageja käsutuses ei olnud ühelgi hetkel kaalukaid, usaldusväärseid või konkreetseid tõendeid, mis oleksid õigustanud piiravate meetmete kohaldamist, ning miski ei osuta sellele, et nõukogu oleks enne otsuse tegemist võtnud nõuetekohaselt arvesse hageja märkusi.
5. Viies väide, et nõukogu võttis kaheksandad muutmisaktid vastu nõuetekohase õigusliku aluseta.
6. Kuues väide, et nõukogu on oma võimu kuritarvitanud.

7. Seitsmes väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõikest 1 tulenevat hageja õigust omandile, sest muu hulgas on piiravate meetmetega seda õigust põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt piiratud ka seetõttu, et (i) puuduvad tõendid selle kohta, et hageja poolt väidetavalt omastatud vara oleks Ukrainast välja viidud; ja (ii) hageja kogu vara külmutamine ei ole ei vajalik ega proportsionaalne, sest Ukraina ametiasutused on nüüd arvestanud välja väidetava kahju suuruse, mis on hageja suhtes pooleliolevate kriminaalmenetluste aluseks.

(¹) Nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 10).

(²) Nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 1).

14. mail 2020 esitatud hagi – Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi T-292/20)

(2020/C 222/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Peterburi, Venemaa) (esindaja: *solicitor* M. Anderson)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsus (ÜVJP) 2020/373 (¹) hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu määrus (EL) 2020/370 (²) hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et hageja ei vasta kriteeriumidele, mis olid kõnealusel ajal ette nähtud isiku loetellu kandmiseks.
2. Teine väide, et nõukogu tegi hageja suhtes vaidlustatud meetmeid võttes ilmseid hindamisvigu. Nõukogu ei taganud, et hageja loetellu kandmine oleks põhinenud piisavalt kindlal faktilisel alusel, ega kontrollinud, kas Ukraina ametiasutuste otsuste tegemisel, millele ta tugines, järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
3. Kolmas väide, et nõukogu ei toonud esile tegelikke ja konkreetseid põhjusi, miks hageja on loetellu kantud. Nõukogu ei toonud esile ka põhjusi, miks ta arvab, et Ukraina ametiasutuste otsuste tegemisel, millele ta tugineb, järgiti hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
4. Neljas väide, et rikutud on hageja kaitseõigusi ja/või talle ei ole tagatud tõhusat kohtulikku kaitset. Nõukogu ei konsulteerinud hagejaga enne tema uuesti loetellu kandmist, ei edastanud talle kogu materjali, millele nõukogu tugines, ning hagejale ei antud tegelikku ja õiglast võimalust vigu parandada või esitada teavet. Hageja käsutuses ei olnud ühelgi hetkel kaalukaid, usaldusväärseid või konkreetseid tõendeid, mis oleksid õigustanud piiravate meetmete kohaldamist, ning miski ei osuta sellele, et nõukogu oleks enne otsuse tegemist võtnud nõuetekohaselt arvesse hageja märkusi.

5. Viies väide, et nõukogu võttis kaheksandad muutmisaktid vastu nõuetekohase õigusliku aluseta.
6. Kuues väide, et nõukogu on oma võimu kuritarvitanud.
7. Seitsmes väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõikest 1 tulenevat hageja õigust omandile, sest muu hulgas on piiravate meetmetega seda õigust põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt piiratud ka seetõttu, et (i) puuduvad tõendid selle kohta, et hageja poolt väidetavalt omastatud vara oleks Ukrainast välja viidud; ja (ii) hageja kogu vara külmutamine ei ole ei vajalik ega proportsionaalne, sest Ukraina ametiasutused on nüüd arvestanud välja väidetava kahju suuruse, mis on hageja suhtes pooleliolevate kriminaalmenetluste aluseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 5. märtsi 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/373, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 10).

⁽²⁾ Nõukogu 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/370, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2020, L 71, lk 1).

18. mail 2020 esitatud hagi – Ruiz-Ruiz versus komisjon

(Kohtuasi T-293/20)

(2020/C 222/47)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Madalmaad) (esindaja: *avocate* M. Velardo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- 23. mai 2019. aasta otsus, millega ta jäeti töökogemuse puudumise tõttu välja konkursist EPSO/AD/371/19;
- 20. septembri 2019. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata taotlus konkursist EPSO/A/371/19 välja jätmise läbivaatamiseks;
- 7. veebruari 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus.

Ühtlasi palub ta mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et tehti ilmne hindamisviga ja rikuti konkursiteadet.

- Seoses sellega väidab hageja, et vaatamata kahele kasutatud sisemisele õiguskaitsevahendile (konkursikomisjonile esitatud läbivaatamise taotlus ja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus), ei ole ikka veel selge, milline konkreetne nõue on hageja töökogemuse puhul täitmata.

2. Teine väide, et rikuti võrdsuse põhimõtet.
 - Seoses sellega väidab hageja, et konkursikomisjon on kohustatud tagama, et ta hindab kõiki kandidaate võrdsete ja objektiivsete tingimuste alusel, ning et hindamiskriteeriumid on ühtsed ja neid kohaldatakse järjepidevalt kõikidele kandidaatidele. Kaldudes aga kõrvale konkursiteatest, ei taganud konkursikomisjon objektiivsust ja erapooletust konkreetsete tingimuste hindamise puhul, mille ta viis läbi väljaspool konkursi *lex specialis*'t.
 3. Kolmas väide, et rikuti põhjendamiskohustust ja sellega seotud põhimõtet poolte võrdsuse kohta (põhiõiguste harta artikkel 47).
 - Seoses sellega väidab hageja, et konkursikomisjon põhjendas väga kokkuvõtlikult vaidlustatud otsust, millega jäeti rahuldamata hageja läbivaatamise taotlus. Nimelt lisaks üldistele kinnitustele ja valikukriteeriumid kehtestanud andmetele, sisu täpsustamata, ei antud hagejale ühtegi konkreetset selgitust, mis oleks tal võimaldanud mõista tema suhtes võetud otsuse põhjuseid. Seetõttu võib hageja sõnul järeldada, et läbivaatamist tegelikult ei toimunud, millega rikuti hageja kaitseõigusi ja konkursiteadet ennast, milles nähti ette läbivaatamine kui kandidaadi kaitsemehhanism.
 - Samuti puudusid põhjendused ametisse nimetava asutuse 20. septembri 2019. aasta otsuses, milles veelkord jäeti selgitamata konkursiteatele lisaks konkursikomisjoni kehtestatud täiendavad kriteeriumid, need ei sisalda mingit viidet hageja konkreetsele töökogemusele, ja seda vaatamata täpsele kirjeldusele kandideerimistaotluses. Lisaks ei tuginenud ametisse nimetav asutus täielikule õiguslikule ja faktilisele raamistikule, kuna ta võttis arvesse ainult esialgse 23. mai 2019. aasta otsuse, jättes tähelepanuta teatavad läbivaatamist puudutavad analüüsid ja hinnangud.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET